

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027967924704/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

AQVILINUS

(til de Udenforstaaende).

Jeg nødes til at hæve denne Sag;
højest gaadefuld — vidunderlig er Grunden:
Et Underværk er skét ved højlys Dag —
sé — her er Kappen — Munken er forsvunden!

(kaster Kутten ud til de Udenforstaaende, som svare med en forvirret
Mumlen, medens han atter hurtigt tillukker Indgangen.)

AQVILINUS.

Det var mit sidste Hedningebdrag!

(til Fulvia, der ængstelig træder frem fra sit Skjul, idet han udbreder
Armene imod hende.)

Kom, Fulvia, nu skilles ej vi To!
En Krands af Tidsler har dit Hoved baaret,
nu vil jeg flette Roser Dig i Haaret!

FULVIA

(vigende tilbage).

Men Du og jeg er af forskjellig Tro!
— Du er jo Afgudsdyrker — jeg Kristindé.

AQVILINUS

(med Inderlighed).

Saa led mig Du, i Fald jeg gaar iblinde;
opbyg mig til dit Paradis en Bro
og viis mig Lyset, — hvis det er at finde!
Som Lærling sætter jeg mig ved din Fod.
— Men husk, paa Jorden skal Du fæste Rod;
din Plads paa Himlen har Du tabt som Stjerne;
som Hustru skal Du hvile ved mit Bryst.

FULVIA

(klyngende sig til ham).

Du stolte Mand, jeg bytter altfor gjerne!